

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Daniel

Astăzi e zi de sărbătoare în mijlocul poporului Meu Israel cel nou, poporul Meu cel din români, născut din cuvântul Meu cel de peste el, iar Eu așez lucru de lucrat peste el în ziua aceasta. Îi dau poporului Meu învățătură, căci sunt învățătorul lui. Eu, Domnul, am în coborârea Mea la el în ziua aceasta pe Daniel, proorocul Meu, om iubit de Dumnezeu, așa cum Eu l-am numit, și voi lucra cu sfinții peste duhul poporului Meu, căci trebuie să-i întăresc lui tot mai mult veghea cea pentru venirea Mea cu duhul creșterii lui cea după voia Mea înaintea Mea, fiindcă pe pământ e întunericul tot mai gros, iar necredința și disprețuirea cea asupra Duhului Sfânt se întinde peste tot, căci omul a scos și scoate tot mai mult altfel de viață a omului pe pământ, și se încântă om pe om, om cu om spre depărtarea de Dumnezeu, spre stingerea luminii Mele peste pământ și spre apusul harului cel lucrător de la Dumnezeu peste om.

Când duhul proorociei nu mai are loc pe pământ, când omul face din mintea lui cârmuire lui și tuturor celor de pe pământ, Duhul lui Dumnezeu este ținut în închisoare ca să nu sufle peste om și să nu trezească la veghe pe oameni, dar cât de pus la tăcere ar fi Duhul lui Dumnezeu, nu poate omul să-L facă să nu mai sufle peste pământ. Oricât ar fi de strâmtorat, Duhul Domnului își face loc în prooroci și pătrunde și desface urechea celor tari la cerbice din pricina semeției lor omenești cea împotriva măririi dumnezeiești, care stăpânește lumea, căci facerea cea de la Dumnezeu are pe Domnul de Stăpân, și ea își recunoaște Stăpânul și îi slujește Lui. Amin.

Sunt în mijlocul tău cu ceata proorocilor, poporul Meu. Am între ei pe cel sărbătorit bisericește în ziua aceasta, pe cel plăcut Mie pentru măreția statului Meu în el prin multa lui credință și iubire de Dumnezeu, prin marea lui stăruință pentru împlinirea pe pământ a cuvântului Meu cel scris în Scripturile cele de până la el, și pe care el le aștepta cu mare dor să se așeze pe pământ ca să biruiască Domnul cu așezarea Sa și să slăbească omul cu depărtarea lui de Dumnezeu, căci omul a fost în toată vremea, ca și azi, ca și mâine, departe, departe de harul lui Dumnezeu, departe de iubirea Lui, și aceasta se întâmplă așa încă de când omul cel zidit de mâna Mea s-a trufit împotriva Mea, gustând prin aceasta din duhul morții, duhul cel fără de Dumnezeu în om, și pentru care omul își pierde cununa cea pregătită de Dumnezeu pentru el, lucrarea harului sfânt, care-I folosește Domnului în lucrul Său cu omul pe pământ.

O, măi fiilor, mult Mă doare de la cei ce ies de sub harul Meu după ce gustă din el spre luminarea lor cea de la Mine, spre încununarea lor cu lucrarea harurilor Mele cele mântuitoare pentru om pe pământ și în cer! O, măi fiilor învățați mereu de Dumnezeu, știți voi, tată, cum este cel care se silește spre lucrarea harului Meu în om cu mare râvnă și cu mare credință? Acela are mare putere de iubire și de slujire cu iubire pentru lucrul lui Dumnezeu cu omul, așa cum proorocul Daniel a avut. El chiar și când a fost supus slujirii împărăției omului peste om, el tot plin de harul Meu a lucrat, și s-a văzut că așa lucra. Dar dacă unul ca acela, ajungând la vreme de încercare înaintea necredincioșilor, se clatină și se îndoiește de adevărul dumnezeiesc al harului lucrător în om, sau dacă se ține cu mâna de ceva de pe pământ, de slava lui omenească sau de strânsura lui, acela pățește o cădere din har mai mare ca aceea din care s-a sculat să vină să fie ucenic poruncilor vieții, care Mă țin pe Mine Stăpân în om, și pățește el cum a pățit ucenicul care din teamă și din lașitate n-a răbdât până la sfârșit și a ieșit de sub cununa cea de la Mine pregătită, și care plutea apoi pe deasupra creștetului lui, și care era cunună pentru credință și pentru harurile ei lucrătoare în om, cununa mântuirii omului și a slavei harului Domnului pe creștetul lui. O așa se întâmplă cu cel ce stă cu Mine vreme multă, vreme frumoasă, și apoi, pierzând statornicia și curăția inimii și împlinirea cea bună și întreagă a vieții Mele în om, se

duce apoi spre îndoială, spre necredință și spre căderea lui din har, iar cununa harului cea pentru el lucrată de Mine nu mai stă să se așeze pe creștetul lui, și se pregătește ea spre cel care umple locul lăsat gol de către cel ce nu și-a păstrat statornicia pașilor lui pe calea pe care a mers până atunci.

O, tată, urât este și urât va fi omul care nu-și păstrează statornicia pentru lucrul Meu cel sfânt, pentru orice pas început cu credință și cu stăruință îndelungată în lucrul cel bun și sfânt, lucrul cel pentru Dumnezeu. Proorocul Meu Daniel a fost disprețuit de cei ce se închinau împărăției lumii, dar statornicia lui cu Mine n-a slăbit nici o clipă în inimioara lui, atât de mare în ea pentru locul Meu din ea, și pentru aceasta el a fost slăvit pe pământ, și apoi între cei sfinți ai Mei.

O, fiilor, voiesc să vă învăț frumos în ziua aceasta, Eu și ucenicul Meu cel atât de iubit Mie pentru iubirea lui cea pentru Mine, pentru credința și stăruința lui înaintea Mea. Lucrarea harurilor Mele s-a sălășluit peste el încă din pruncie, iar Eu am fost Cel minunat în el, Dumnezeu mare și izvor de har ceresc peste cei credincioși și peste cei necredincioși și peste împărații lumii. El a avut rugăciune mare înaintea Mea, căci a știut voia Mea și așteptarea Mea și Mi-a amintit din Scripturi despre lucrarea împărăției Mele și a lucrărilor Mele peste pământ, iar Eu i-am făgăduit lui moștenire mare, tată, după odihna lui, de atunci și până la venirea Mea de azi, prin care Eu îmi pregătesc un popor credincios cu care voi împlini să dau răsplată sfinților și proorocilor în vremea cea de apoi, precum este scris în Scripturi despre venirea ei și despre venirea Mea cu sfinții la această masă, masa împărțirii răsplătirii pentru lucrarea harului sfânt lucrătorilor Mei. Amin.

Măreț și dulce și cu putere voi pune peste tine învățătura Mea în ziua aceasta, Eu și ucenicul Meu, Eu și proorocii Mei, căci proorocii Mei sunt plini de statornicie până la sfârșit, și așa își au ei pe creștet plată de prooroci, plată de ucenic, poporul Meu. O, tată, dar avem mai întâi de lucrat în ziua aceasta o lucrare de la Mine cu voi, și mergem în călătorie, fiilor. Mergem să așezăm niște copilași sub binecuvântarea Mea și să-i învățăm să iubească în ei viață și inimă de copilași și să-i așezăm apoi să vegheze, să păzească și să lucreze peste ei locul Meu din ei, peste ei și peste locul pe care îl iau ei acum spre îngrijire pentru ca să locuiesc Eu, Domnul, cu ei în locașul lor, iar ei să lucreze viața Mea în ei, și cu ea să-Mi slujească, și slujind Mie să petreacă până la venirea Mea în ziua cea de apoi pentru cei credincioși, care își vor primi plata. Amin.

Las binecuvântarea Mea peste așezământul cel înnoit și dat acum spre folosință pentru trupul, pentru duhul și pentru sufletul celor ce sunt așezați în el în ziua aceasta, de binecuvântarea Mea. Daniel proorocul să le dea lor, de acum, ajutorul cel din cer și ocrotirea cea îngerească, în vreme ce ei să-Mi dea Mie trăirea lor, iubirea lor și lucrarea lor cea mântuitoare, învățând mereu să o lucreze pe ea, căci numai așa își capătă omul stăruitor cununa mântuirii, care înseamnă iertarea păcatelor. Amin. Eu, Domnul, îi povățuiesc pe ei și îi îndemn să nu păcătuiască și îi îndemn îndeosebi să se depărteze de duhul judecății și să se apropie de duhul dreptei măsuri a toate în gândire și în faptă, și îi îndemn să se deprindă să înțeleagă bine pașii Mei spre ei când Eu vin să tămăduiesc cugetul lor, inima lor și fapta lor. Învățați-i și voi, fii lucrători din partea Mea pentru facerea noului Meu popor. Ei trebuie să priceapă bine să fie mici, mici, și așa să stea înaintea Mea, ca să pot Eu fi Cel mare peste ei, căci cine se dă mai mare și mai deștept ca Dumnezeu, unul ca acela pierde înțelepciunea și își pierde cununa cea pregătită de Mine pentru cei credincioși și statornici până la sfârșit.

Pace casei acesteia! Binecuvântarea Mea las peste ea, și să fie păstrată binecuvântarea Mea de peste ea! Ascultarea de Dumnezeu este lucrarea celor binecuvântați. Iată, noi le facem pe toate, precum este scris în Scripturi să se facă, și orice început nou să fie împlinit în lucrarea sa până la întreaga lui înfățișare. Eu, Domnul, voi însoți de sus cu sfinții și cu îngerii, și de jos cu voi, copii lucrători peste poporul Meu, tot lucrul ce va fi de săvârșit în tot întregul lui peste tot locul cel înnoit prin cuvânt și prin faptă, căci scris este: *«Noi le facem pe toate!»*. Amin.

Ne întorcem apoi în carte, copii din porți, ca să Mă las în ziua aceasta cu mare putere de cuvânt peste duhul poporului Meu. Lumea se pregătește de ospăț mare pentru ca să petrească anul care a trecut și să întâmpine anul care urmează. O, biata de ea, lume, e beată de duhul nepăsării de Dumnezeu și nu știe că Eu sunt Cel ce pot și că nu ea este! Toți fiii lumii sunt îmbătați de ea, dar Eu v-am spus vouă: *«Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu gustați din vinul ei, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei, fiindcă păcatele ei au ajuns până la cer, și Domnul Și-a adus aminte de nedreptățile ei, dar pe cât s-a mărit pe sine în desfătări, tot atâta chin și plângere va lua ea, fiindcă zice în inima ei: „Stau ca împărăteasa și nu sunt văduvă și nu voi vedea jale”, dar îngerul Meu va ridica cu multă tărie piatră de moară și va spune: „Așa va fi de repede aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și i se va pierde urma, și se va găsi în ea sângele proorocilor și al sfinților și al tuturor celor junghiați pe pământ” și încă îi va zice îngerul: „Dați-i înapoi precum v-a dat ea, și după fărădelegile ei măsurați-i îndoit; în potirul în care v-a turnat ea turnați-i de două ori, căci s-a mărit spre plângerea ei”»*, după cum este scris. Așa i-am arătat Eu, Domnul, căderea lumii, cetatea cea potrivnică Mie, așa i-am arătat-o Eu ucenicului Meu celui iubit Mie, lui Ioan, cuvântătorul cuvântului Meu în vremea lui de pe pământ, și am proorocit prin el căderea trufiei trufașilor pământului și salvarea celor credincioși. Iar tu, poporul Meu, să citești, tată, Scripturile, ca Daniel să le citești, și să-Mi amintești din ele de făgăduințele Mele și să cauți în ele împlinirile cele de la Mine, și să te rogi la Mine ca proorocul Daniel, căci el se ruga cu foc în inimioară pentru împlinirile Mele peste pământ. Citește, tată, vremurile cele de demult, citește în Scripturi, poporul Meu, și vezi că în ele au scris proorocii vremea Mea cu tine și Scripturile cele de apoi, și te fă potrivit pentru lucrare de ucenic, tată, căci lumea se duce tot mai cu avânt spre răsplătirile ei, dar tu să mergi tot mai cu dor spre întâmpinarea Mea, căci și Eu merg spre întâmpinarea ta și spre întâmpinarea celor credincioși până la sfârșit merg, și vom așeza masa cea pentru prooroci și pentru sfinți și le vom împărți lor moștenire, tată, moștenirea spre care ei au trudit, și cununa trudei lor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Mă întorc în carte și Mă las cu putere de cuvânt peste duhul poporului Meu. Amin.

Îți dau, poporul Meu, învățătură mereu, căci sunt învățătorul tău, tată. Când ai venit tu să-Mi fii popor, Eu M-am făcut învățătorul tău, și mare înțelepciune are cel ce are peste el învățător și povătuitor. Lucrez peste tine cu sfinții, căci ei trebuie să aibă moștenire cu tine. Dă-le lor cu tine moștenire, tată, căci ei au trudit în via Mea, în lucrarea Mea peste pământ, ca să-Mi croiesc Eu cale spre oameni cu împărăția Mea, și suspinând din greu au lucrat ei de la Mine peste om, căci omul este tare la cerbice și este învățat cu pământul și cu cele de pe pământ, care se văd și care-i fac omului cădere din Dumnezeu, cădere din har, fiindcă cele ce nu se văd, făcute de Dumnezeu, nu pot fi văzute și iubite și dorite decât cu credința cea silitoare a omului, iar credința este pentru cele ce nu se văd, și iată, omul este necredincios când rămâne numai de partea celor ce se văd. O, numai așa slujește omul pe pământ, iar când Eu grăiesc pentru om tu să nu te tragi de sub învățătura Mea, poporul Meu, căci Eu pe oameni nu-i pot învăța, de vreme ce nu-i am la învățat. O, nu numai că Mă tângui ție cu durere de la durerea Mea, dar te și îndemn să iei învățătură peste tine când îmi las în cartea Mea cu tine jalea Mea cea de la om. Tot omul este păcătos, iar omul păcătos este om urât. Acela nu știe nici să crească, nici să scadă, căci știința aceasta se ia de la învățător, iar omul nu Mă primește învățător al lui, căci este îngâmfat.

O, poporul Meu, omul îngâmfat Mă face sectă pe Mine și pe tine. Dar de ce Mă numești tu pe Mine sectă, omule trufaș? Ești trufaș ca și cei din vremea trupului Meu, care Mă numeau sectă pe Mine și pe ucenicii Mei și pe cei ce se aplecau să creadă cuvântului vieții, căci eram izvor de cuvânt și de faptă peste cei ce căutau la Mine tămăduiri de sub greul vieții. O, și dacă Eu,

petrecând cu cei ce cred cuvântului Meu de azi, cuvântului vieții și numelui Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, după cum este scris, dacă Eu sunt numit de tine așa numai pentru că nu-ți joc ție în strună, și nu de altceva, atunci voi ce sunteți? Dacă Eu sunt sectă, voi ce sunteți? Voi vă asemănați cu Dumnezeu de sunteți atât de semeți cum că nu sunteți sectă? O, nu-i nimic că numiți așa pe poporul Meu, care are peste el cuvântul Meu. Cel ce se luptă pentru înțâietate nu-i ia nimeni dreptul pe care și-l ia singur, dar dreptul acesta nu se păstrează cu învinuiri și cu hule asupra celor care ca și ucenicii din vremea Mea caută să placă lui Dumnezeu și nu oamenilor. O, lumea nu mai merită vindecată, și de aceea o las să bea din cupa ei, avându-vă ea pe voi învățătorii ei ca nu cumva să ia lumea din boabele semănate de Mine pe pământ pentru învierea omului din păcat. Iată, se scoală fiii voștri la miezul nopții și slujesc diavolului ca pe vremea arhiereului Vasile cel mare când oamenii și diavolii scoteau zgomote drăcești ca să întristeze duhul slujitorului Meu, care se ruga Mie rostind cuvânt împotriva duhului întunericului acestui veac trecător. O, aceștia sunt ucenicii voștri, căci rodul lucrului vostru este rău și nu v-am auzit să ziceți rău de toți cei care fac răul înaintea Mea și a sfinților Mei; ba, din contra, pe aceia îi botezați și îi împărtășiți și îi cununați și îi înmormâtați în pământ apoi, și pe aceia nu-i numiți cu nume de răătăciți, ci numai pe cei ce se luptă pentru viața Mea în ei îi numiți așa. O, nu-i nimic că vă sculați să disprețuiți calea Mea spre om pentru slava voastră cea trecătoare. Eu, Domnul, rămân învățătorul celor ce Mă caută la acest izvor și îi adăp pe ei din râul vieții și împlinesc această Scriptură, și iată, voi vă faceți lucrul vostru, iar Eu Mi-l fac pe al Meu, și fiecare ascultă de stăpânul său. Vă îndemn însă și pe voi, ca un învățător adevărat și milos ce sunt, să căutați să nu uitați ce înseamnă să fie creștin omul, să nu uitați Scripturile care învață din ele cum să fie biserica lui Hristos. Ea nicidecum nu seamănă cu ceea ce sunteți voi, căci voi sunteți ai duhului lumii și aveți de tată pe stăpânitorul acestei lumi așa cum l-au avut și cei ce, numindu-Mă sectă acum două mii de ani, și-au arătat puterea lor de pe pământ, și nu din cer, și M-au răstignit cu moarte pe cruce ca pe un dezbinător, ca pe un stricător al legii lui Dumnezeu. Eu nu vă aduc nici o suferință, nici un rău prin coborârea Mea cuvânt peste pământ pentru ca să-Mi pregătesc un popor curat și calea slavei Mele cu care Mă voi lăsa curând, curând descoperit ca să împlinesc Scriptura venirii cu slavă a Fiului lui Dumnezeu, dar vă aduceți voi suferință mare pentru necredință, căci iată, împliniți acum păcatul lepădării de credință mai mult decât oricând, și vă numiți unii pe alții pe scaune mari ca să conduceți de pe ele lumea, iar lumea este Babilonul în care nu încap înțelepciunea lui Dumnezeu. Eu nu Mă supăr pe voi că Mă disprețuiți pentru acest cuvânt și Mă numiți sectă, sau că pe poporul Meu îl numiți răătăcit pentru că nu vă slujește vouă, ci Mie, dar vă îndemn să nu stăruiți cu tot dinadinsul spre păcatul cel greu al hulei asupra Duhului Sfânt așa cum au stăruit în el cei din vremea Mea și a apostolilor Mei, pe care-i prigoneau de peste tot ca pe niște răătăcitori. O, nu vă temeți că vă iau împărăția. Eu n-am ce să fac cu ea, căci Eu nu am împărăție ca a voastră, ci am altceva. Am ceea ce voi nu aveți și nu voiți să aveți. Am ascultare de Tatăl Meu, ceea ce voi nu aveți, chiar dacă îl numiți pe Tatăl Meu tată al vostru. Dar dacă El ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine și M-ați urma precum Eu îl urmez pe El.

Acum două mii de ani când M-au lepădat spre moartea Mea slujitorii lui Dumnezeu, Eu am spus așa: «Acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat», și încă o dată spun așa în zilele acestea slujitorilor care-și zic că sunt din dreptul lui Dumnezeu stăpâni ai oamenilor, stăpâni ai sufletelor oamenilor, în timp ce ei condamnă la tăcere și la minciună și la duh de sminteală Duhul lui Dumnezeu, Care suflă peste pământ cu duh de înviere din păcat a omului, căci Eu, Dumnezeu-Cuvântul, nimic nu caut pentru Mine sau pentru poporul Meu, decât să-l scol pe om spre înviere din păcat, și iată, în timp ce ei fac acest greu păcat, lepădându-L pe Cel ce le grăiește lor din ceruri, Eu, Domnul, iarăși spun, și spun așa: acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, o, tată, Eu nu Mă supăr pe slujitorii bisericii, care Mă batjocoresc pe Mine și pe voi, căci aceștia sunt orbi, dar tu să fii cuminte, tată, căci nu sunt mulți între ei care fac aceasta, și care-i supun pe toți ai lor să nu se aplece să vegheze și să slujească cuvântului Meu de azi. Cei ce slujesc în veșminte sfinte în biserici, aceia ascultă de stăpânul lor de pe pământ ca să-și păstreze ei slava cea omenească, dar ei știu că Dumnezeu este acest cuvânt și că aceasta este Scriptură împlinită, precum scrie în Scripturi. O, cuvântul Meu de peste tine s-a făcut mângâiere omului de pe pământ și nădejde lui de ridicare din păcat, iar tu să fii cuminte cu Mine, tată, și să ascuți de Dumnezeu, căci El este învățătorul tău prin întunericul cel gros, în care lumea trăiește și se preamărește spre pieirea ei.

Am în ziua aceasta peste tine lucrare cu sfinții, poporul Meu. Ceata proorocilor s-a coborât cu Mine la masa Mea cu tine, la moștenirea lor cea de azi, și am între cei serbați de ei pe Daniel, om plăcut lui Dumnezeu, așa cum Eu l-am numit în Scripturi. Măreț și dulce te învăț învățătura Mea, și tot așa și sfinții lucrează peste tine, iar tu caută să fii rodul învățăturii cea din cer, tată, ca să nu grăiască Domnul zadarnic peste pământ. învață, fiule, de la Mine și de la sfinți, căci mult de tot M-am aplecat Eu în zilele acestea de sfârșit de timp și mult tânjesc să am un popor credincios și sfânt și cu putere pentru Mine și pentru sfinți, căci sfinții, fiule, îl așteaptă mult pe cel din urmă al Meu popor. Amin, amin, amin.

– O, cu foc mistuitor în inimioară am așteptat eu, Doamne bun, venirea Ta și împărăția Ta pe pământ cu oamenii în vremea trupului meu. Tu coborai la mine și-mi mângâiai rugăciunea cea pentru poporul Tău cel de atunci și-mi alinai arsura inimii, căci dorul după Tine mă mistuia. Darul înțelepciunii și al proorociei l-ai pus mult în duhul meu, și cu el slujeam regilor pământului, căci pentru înțelepciunea mea cea de la Tine mă așezau ei să cârmuiesc norodul lor, dar eu numai Ție îți închinam viața și înțelepciunea mea. O, așa popor ar fi să ai Tu în vremea aceasta, căci mari sunt împlinirile care trebuie să se ivească de acum, dar și poporul Tău trebuie să fie pe măsura lor.

O, popor atât de sprijinit din cer pentru credința ta în venirea Domnului și pentru toată împlinirea ei peste pământ! Pe mine m-au supus regii oamenilor și norodul lor slavei deșarte să nu mă mai închin Domnului, ci omului să mă închin, dar eu am rămas credincios numai lui Dumnezeu, iar inimioara mea era numai în cer, și îi ceream Domnului să aducă cerul pe pământ și împlinirea împărăției Lui, precum era promisiunea Lui. Mi-a arătat Domnul încă de pe atunci Scripturile cele de ieri și cele de azi, și venirea Lui, și învierea morților, și stingerea credinței pentru aceste Scripturi, care pe neașteptate se vor ivi, și mi-a arătat Domnul cum vor străluci cei înțelepți din zilele din urmă, și am proorocit de la Domnul că aceștia, care vor îndemna pe mulți să umble pe căile dreptății, vor străluci cum strălucește bolta cerului și vor fi ca stelele în vecii vecilor. Aceasta este soarta pe care ți-a hărăzit-o ție Domnul, popor de azi, și de aceea vine El cu atâta râu de cuvânt la tine, după cum este scris că: «Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea Ta». O, Se zbate Domnul să ridice spre credință mare și spre înviere mare țara română, pe care eu am văzut-o cu duhul, căci ea avea să fie țara strălucirii la sfârșit, din pricina râului Domnului, care curge de la El peste ea, iar tu ești sămânța cea nouă, pusă de Domnul la crescut și la rodit în țarina neamului român, și nu uita să iubești tu înțelepciunea cea de sus, ca s-o poți pricepe și ca s-o poți face faptă în mijlocul acestui neam, căci noi, proorocii Domnului, am văzut-o de departe și strălucită am văzut-o pe țara cea de azi a Domnului. Tu, popor de azi, trebuie să înțelegi adânc și cu mare credință lucrarea Domnului în zilele tale pe vatra neamului român, căci neamul acesta are alegerea cea pentru venirea Domnului la el, și iată cum vine Domnul și Se face cuvânt peste acest neam ca să cheme din mijlocul lui la fericirea Sa neamurile pământului care aud de slava Domnului din tine! O, deschide cartea mea cu Domnul și citește în ea cu rugăciune către Fiul Tatălui ca să-ți dea El de la Tatăl pricepere și ca să știi să aduci spre sfințenie acest neam prin rugăciunea ta, prin jertfa ta și prin iubirea ta, căci Domnul va lucra ca să fie așa. Amin. Te îndemn să fii umilit și aprins

de dor după slava Domnului, așa cum am fost eu, dar caută cu rugăciune mare spre Domnul, ca El să împlinească. Amin.

O, temeți-vă de căderea din har! Temeți-vă de nepăsare și de nejerțfire pentru biruința Domnului! Păstrați și împliniți toate rânduielile Domnului! El cu mare bogăție de har și de cuvânt v-a învățat toate și știți toate. Căutați să vă aprindeți dorul de toate împlinirile cele mari, cele veșnice, așa cum mie mi-a fost dor. Aprindeți-vă unul altuia dorul acesta, așa cum noi ni-l aprindeam, căci eu aveam ucenici credincioși Domnului, prieteni iubitori de Dumnezeu ca și mine, și mâncam noi hrană curată, din semințe curate, și Domnul ne-a dat nouă înțelepciune mare peste toți înțelepții vremii de atunci, iar eu, Daniel, am luat de la El darul cunoașterii vedeniilor și a viselor, și cu mare har din cer stăteam înaintea regilor, în numele Domnului, și aveam umilință frumoasă, și pentru ea ne iubeau regii, pe mine și pe prietenii mei, și Domnul ne scăpa din mâna celor ce voiau să ne ucidă pentru că ne închinam numai Lui. O, așa să vă închinați și voi, iar de om să nu vă temeți, căci omul este neputincios și nu știe nici să crească, nici să scadă, căci pe de o parte trebuie să crească omul, iar pe de altă parte trebuie să scadă pentru lucrul cel mare al Domnului, iar aici trebuie adâncime de duh ca să priceapă omul taina aceasta. O, ridicați-vă să împliniți cu Domnul alături de voi Scripturile cele de apoi, căci noi, proorocii Domnului, așteptăm cu mare dor pe Domnul biruitor peste timp și împărăția Sa pe pământ sfânt. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, măreț te învăț Eu în ziua aceasta și măreț te învață și sfinții Mei. Ai grijă, tată, de toate rânduielile Mele de peste tine și fă-ți datoria față de tot ce te-am învățat, fiule. Eu când dau ceva spre lucru, să se lucreze așa cum Eu rânduiesc, căci altfel rânduiala se strică și cade, și iată, Mi-e greu. O, Mi-e greu, și dau să întăresc puterea Mea cea spre lucrare. O, uitați-vă, fiilor, câtă putere le-am dat Eu, Domnul, acestor fii înțelepți în vremea proorocului Meu Daniel. El se sprijinea cu ei, și a fost mare biruința Mea prin ei peste regii pământului.

O, poporul Meu, îți spun o pildă, tată. A făcut omul mașini mari și grele pentru încărcătura pe care el o pune pe ele, și a fost deștept omul la înțelepciune pentru sarcina cea grea pusă peste mașină, și i-a făcut mai multe roți mașinii și așa sprijină omul încărcătura lui cea multă pusă pe mașină. O, așa am voit să fac și Eu cu multul Meu greu, și am voit să Mă sprijin pe mai mulți pentru mersul carului Meu cel greu, dar mulți s-au răzvrătit și nu s-au bucurat pentru ajutorul dat de la Mine lor, și așa s-au răzvrătit aceștia pe cei pe care Eu Mă sprijin să cârmuiesc lucrarea Mea și pe poporul Meu cel adunat Mie prin ea.

O, Mă doare de la creștinii îndărătnici în duhul lor. Mă doare, că unii din ei dau încăpere multă în ei duhului îndărătniciei, iar carul Meu trage din greu, și Eu sunt un Dumnezeu milos, milos. O, milos să fii și tu cu Mine, poporul Meu, și să Mă ascuți, tată, dar ca să Mă ascuți trebuie să Mă iubești ca Daniel cu cei trei prieteni ai săi, care n-au fost vătămați de foc când pentru numele Meu ei au fost aruncați de cei îndărătnici în foc și în alte încercări de trecut pentru slava numelui Meu purtat de ei. O, apleacă-te să-Mi porți iubire, poporul Meu, ca să nu trăiești zadarnic pe pământ, căci oamenii trăiesc zadarnic pe pământ, fiule, și tot așa și pier. O, apleacă-te să-Mi porți iubire, ca să nu grăiască Domnul zadarnic peste pământ! Te-aș învăța zi și noapte și nu M-aș uita la omul hulitor, care se împiedică în multul Meu cuvânt de peste tine. Te-aș învăța mereu, numai tu să ai grijă să Mă dorești, fiule, ca să te pot Eu face tălmăcitor al limbilor încălcite ale oamenilor măreți în duhul lor, și ca să vadă ei harul Meu lucrător în tine, și apoi să slăvească ei numele Meu, care este pe creștetul tău, poporul Meu. Hai, tată, să ne sprijinim unii pe alții, că e greu de dus lucrul Meu cel mult și carul Meu cel greu! Hai, poporul Meu, să răscumpărăm vremea, fiule! Vezi cum au lucrat proorocii, citește în Scripturi și vezi, și caută să prețuiești proorociile, ca să ai de la Mine și de la ei plată de prooroc, poporul Meu. O, vino, vino mereu la starea cea de sus a înțelepciunii Mele în tine, căci vremea Mea cu tine este să lucrăm și mult să lucrăm lucrarea cerului pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

17/30-12-2008

